

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ."

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ὡς ἐκ τῶν ἐπελθόντων ἐπ' ἐσχάτων γεγονότων, ἢ τέως ἀδρανῆς λαϊκῆ περιέργεια, ἢν μόνον τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα καὶ ἢ ἐκ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων δυσφορία ἀπερρόφων, ἤρξατο μετὰ σπασμωδικῆς, ὡς εἰπεῖν, ἐντάσεως ἀσχολουμένη ἐπὶ τῆς πιθανότητος τῆς ἐξόδου ἡμῶν ἀπὸ τῆς οὐδετερότητος, καθ' ἐκάστην δὲ ὁ τύπος τῆς πρωτευούσης, ὑπὸ τὴν πρόφασιν τοῦ διαφωτισμοῦ τῆς κοινῆς γνώμης, πειρᾶται νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν λαὸν εἰδήσεις, ὅχι βεβαίως συμφώνους πρὸς τὰ πράγματα, ἀλλὰ συμφώνους πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς πολιτικῆς ἢν ἕκαστον τῶν διαφόρων δημοσιογραφικῶν ὁργάνων ἐξυπηρετεῖ.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἐξ ὅσων ἀναγιγνώσκωμεν, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ δεσπόζουσα παρὰ τοῖς ὑπευθύνοις ἰδέα εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, οἰοιδήποτε λόγοι καὶ ἂν συνηγόρουν ὑπὲρ τοῦ παρακεκινδυνευμένου τούτου μέτρου, εἴαν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξερχόμεθα τοῦ φοβεροῦ διλήμματος τοῦ διμετώπου πολέμου, πρὸς δὲν ἀναποδράστως θὰ μᾶς ἦγεν ἢ ἐκ τῆς αὐστηρᾶς οὐδετερότητος ἐξοδος, εἴαν καὶ ἐφ' ὅσον ἢ ἐξοδος ἡμῶν ἐκ τῆς οὐδετερότητος δὲν συνέπιπτε πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας ἀναμφισβητήτου ἐπιθέσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὐρίσκονται τὰ πράγματα σήμερον.

Οὐδεὶς δύναται νὰ παρίδῃ τὰ δεινοπαθήματα τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμοεθνῶν μας, οὔτινες μόνους ἡμᾶς ἔχουσι παραστάτας, ἀπὸ μόνων δ' ἡμῶν προσδοκῶσιν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν, οὐδεὶς δύναται νὰ λησμονήσῃ τὰ μεγάλα τῆς φυλῆς ἰδεώδη καὶ τὴν ἱστορικὴν ἡμῶν ἀποστολὴν καὶ ὁποῖαι αἱ ἐντεῦθεν ὑποχρεώσεις, ὡς καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι τὰ παρεχόμενα ἡμῖν διὰ τὴν ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἐξοδὸν μας ἀνταλλάγματα εἶναι πλέον ἢ ἱκανοποιητικὰ, ἂν εἶναι τοιαῦτα ὅλα εἰς τὰς διαφόρους ἐφημερίδας ἀναγράφονται. Καὶ πάντα ταῦτα εἶναι λαμπρὰ, εἶναι ἔξοχα, οὐδεμία ὅμως τῶν ἐνθουσιαζομένων μετὰς σαγηνευτικὰς ταύτας ἰδέας ἐφημερίδων μᾶς εἶπε τίμη τρόπον, καθ'

ἦν στιγμὴν θὰ ἠγωνιζόμεθα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως πρὸς ἐκβίασιν τῶν στενῶν, πρὸς κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παρακωλύσωμεν τὴν τυχὸν κἀνοδοὺν τῶν Βουλγάρων μέχρι Θεσσαλονίκης ἢ καὶ μέχρις Ἀθηνῶν, εἴαν κανεὶς Χεσάπιεφ ἢ τις Ἰβάνωφ ἢ καὶ Σαββῶφ ἀπεφάσιζε νὰ λάβῃ τὸν καφέ του εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἢ νὰ θανατώσῃ τὸν ἱερόν τῆς Ἀκροπόλεως λόφον;

Ἡ Βουλγαρία ἢ μᾶλλον ἢ στάσις τῆς Βουλγαρίας εἶναι τὸ αἰνίγμα, ὅπερ ἀπασχολεῖ οὐ μόνον τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ τὰς δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως, εἶναι ὁ Γόρδιος δεσμός, καθ' οὗ τό γε νῦν δὲν δύναται νὰ κατενεχθῇ τὸ ἀνάλογον ξίφος καὶ ὡς ἐκ τούτου καταγίνονται νὰ τὸν ἐπιλύσωσι, πείθοντες τοὺς Βουλγάρους νὰ ἐξέλθωσι τῆς οὐδετερότητος ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ συγχρόνως μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι μόνη ἢ σύγχρονος μεθ' ἡμῶν ἐξοδος τῆς Βουλγαρίας ἐκ τῆς οὐδετερότητος εἶναι ἱκανὴ νὰ λύσῃ τῆς Ἑλλάδος τὰς χεῖρας.

Ἀλλὰ θὰ πεισθῇ ἢ Βουλγαρία νὰ ἐνεργήσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

Ἰδοὺ ἕτερον αἰνίγμα, οὗ τὴν λύσιν μόνον οἱ ἐν Βερολίῳ καὶ Βιέννῃ κρατοῦσιν, ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῇ ὅτι αἱ τελευταῖαι Ρωσικαὶ ἐπιτυχίαι θὰ εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἀναθερμάνωσι τὸν Βουλγαρικὸν φιλορωσισμόν καὶ νὰ φέρωσι τοὺς καιροσκοποὺς τῆς Σόφιας πρὸς ἐκείνους δι' οὓς αἱ τύχαι τοῦ πολέμου παρουσιάζονται εὐνοῦστεραι ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν.

Ὅπως δὲ τὰ πράγματα δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ δώσωσι τὴν προσήκουσαν κατεύθυνσιν εἰς τὰ πνεύματα τῶν μελετώντων τὰ δυσεπίλυτα ταῦτα προβλήματα καὶ πρώτιστα εἰς ἐκείνους οἱς ἔλαχε ἐν οὕτω κρίσιμοις στιγμαῖς ἢ διεύθυνσις τῶν τυχῶν τῆς πατρίδος.

Ἡ ΒΕΛΓΙΚΗ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ

Α΄.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ τῆς κατοχῆς δικαιώματος ἢ ὡς λέγουσιν τὸ Barriere-System ἐφείλεται εἰς τὰς ἐν Ἀμβέρσῃ συνδιασκέψεις, αἰτινες κατέληξαν εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ 1715 καθ'

ἦν ἀνεγνωρίζετο τοῖς Ὀλλανδοῖς τὸ δικαίωμα τῆς καταλήψεως ὠρισμένων Βελγικῶν χωρῶν. Προεβλέπετο δὲ ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικαιώματος τούτου ἐν περιπτώσει πολέμου καὶ ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς ἢ εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ μέλος τοῦ Βασιλικοῦ αὐτῆς οἴκου παραχώρησις τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ἐν ταῖς Κάτω-χώρας κτήσεών τῆς.

Ὁ ἐξετάζων τὴν συνθήκην ταύτην ἐν σχέσει πρὸς τὰ δύο κράτη ἄγεται εἰς τὸ ἐξῆς συμπέρασμα, ὅτι ἢ Ὀλλανδία, ἐν περιπτώσει πολέμου αὐτῆς κατὰ τῆς Γαλλίας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ τὰς πολεμικὰς αὐτῆς ἐπιχειρήσεις εἰς ξένας χώρας καὶ συνεπῶς εἶχε τὴν βάσιμον ἐλπίδα τῆς προστασίας τῆς ἰδίας αὐτῆς χώρας, ἢ δὲ Αὐστρία ἀπηλλάσσετο ἐξ ἄλλου τῶν μεριμνῶν τῆς στρατιωτικῆς προστασίας τῶν εἰς βάρος τῆς Γαλλίας κτηθέντων ἐδαφῶν, οὕτω δ' ἐξηγεῖται ἢ ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας ἐτησίᾳ καταβολὴ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν 500,000 ταλλήρων δι' ἐξοδα κατοχῆς. Διὰ τὴν Αὐστρίαν ἢ συνθήκη αὕτη οὐδὲν ἕτερον ἀπετέλει ἢ σοβαρὸν περιορισμὸν τῶν κυριαρχικῶν τῆς δικαιωμάτων. Ἐφοβεῖτο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προστριβὰς καὶ οὐ μόνον αἱ προστριβαὶ αὗται δὲν ἐλείψαν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄκρως ἰσχυαὶ ἐλπίδες τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τὴν συνθήκην ταύτην διεψεύσθησαν μετ' οὐ πολὺ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καθ' ὅσον κατὰ τὸν Αὐστριακὸν περὶ διαδοχῆς πόλεμον 1740-1748 ἀπεδείχθη ὅτι ἢ Ὀλλανδία δὲν ἠδύνατο νὰ παράσῃ τὴν κατὰ τῆς Γαλλίας ἐλπίζομένην ἀσφάλειαν. Ὁ Στρατάρχης τῆς Γαλλίας de Saxe κατέλαβε τὸ μέγιστον μέρος τῶν Αὐστριακῶν Κάτω-Χωρῶν καὶ ἐπῆλθεν ἀπειλητικὸς πρὸς τὸ Ὀλλανδικὸν ἐδαφος. Οὕτω τὰ πάντα ἀπέτυχον, ἀμφοτέρωθεν δὲ τὰ κράτη ἐπεισθῆσαν ὅτι ἢ ἰδέα τῆς Barriere ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ τῆς.

Διὰ τὴν Αὐστρίαν ἤδη ἐγεννᾶτο ζήτημα εἴαν ὤφειλε ν' ἀνέχρηται καὶ ὑποβηθῇ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τῶν χωρῶν τῆς ξενικῆς κατοχῆς ἦτις ἐξωτερικῶς μὲν κατεδείχθη ἀνεπαρκῆς, ἐσωτερικῶς δὲ μόνον δυσκολίας παρεσκεύαζε. Ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Μαρίας Θηρεσίας ἔμειναν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν τὰ πράγματα καὶ μόνον ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωσήφ τοῦ Β' ἐκανονίσθησαν ἄλλως.

Οὗτος διεμήνυσε τοῖς Ὀλλανδοῖς διοικηταῖς ὅτι σκέπτεται νὰ κατεδαφίσῃ τὰ παρ' αὐτῶν ἐν ταῖς χώρας τοῦ κατεχόμενα ὄχυράματα καὶ νὰ ζητήσῃ τὰς συμφώνως πρὸς τὸ μελετώμενον μέτρον ὁδηγίας. Συνέπεια τοῦ ἀποφασισθέντος μέτρου ἐπῆλθεν ἢ ἐν ἔτει 1782 ἀποχώρησις τῶν Ὀλλανδικῶν στρατευμάτων ἐκ τῶν Αὐστριακῶν Κάτω-Χωρῶν. Καὶ οὕτω ἐπῆλθεν ἢ πραγματικὴ κατάλυσις τῆς Barriere, ἦτις κατελύθη καὶ νομικῶς διὰ τῆς ἐν ἔτει 1785 εἰρήνης τοῦ Φοντανεβλῶ ἀφού ἰσχυρεν 70 ὅλα ἔτη.

Οἴαν τύχην ἔσχεν ἢ συνθήκη αὕτη ὡς πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ὀλλανδίαν ἐρρέθη ἤδη, καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾶ εἰς τὴν Γαλλίαν δεόν νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ δημοσιολόγοι τῆς ἰσχυρίζονται, ὅτι ἢ συνθήκη αὕτη ἀπετέλει παραχάραξιν τῆς σκέψεως τοῦ Ρισελιέ, διότι ἢ συνομολογηθεῖσα συνθήκη μόνον περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς Ὀλλανδίας ἐπρονόει, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς Γαλλίας.

Τὸ ἂν ἡ Γαλλία εἶχεν ἀνάγκην τοιαύτης προστασίας δὲν σκοπεῖται, ὡς δὲν σκοπεῖται καὶ τὸ ἂν ἡ ἐν γένει πολιτικὴ τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ ΙΖ αἰῶνος, ἔτεινεν ὁσημέραι, ὡς τὰ πράγματα δηλοῦσιν, εἰς τὴν κατὰκτησιν τῶν Κάτω-Χωρῶν.

Ἡ Αὐστρία ἠναγκάσθη τὸ 1797 διὰ τῆς ἐν Καμπο-Φόρμιο εἰρήνης νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰς πρὸ 84 ἐτῶν ἀναγνωρισθείσας ὡς ἀνηκούσας τῇ Αὐστρίᾳ Κάτω-Χώρας, ἐν ἔτει δὲ 1810 συνεχωνεῦθη εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἡ Ὀλλανδία, ἣτις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρουσίαζε οἰκτρόν τι φαινόμενον αὐτοτελοῦς ὑπάρξεως.

ὑπὸ τοιαύτην πολιτικὴν κατάστασιν οὐδεμίαν, ὡς εἶδος θέσιν εἶχε τὸ σύστημα τῆς Barriere, ἣτις ἀνεδίωκε μόνον ὅταν ἡ ἐν Βιέννη σύνοδος ἀπεχώρησε τῆς Γαλλίας τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον καὶ ἀνεγνώρισεν ἀμφοτέρας τὰς χώρας ὡς ἠνωμένον βασιλεῖον τῶν Κάτω-Χωρῶν. Ἀλλὰ τῶρα φυσικῶς δὲν ἐπρόκειτο νὰ προστατεύσῃ τὴν Ὀλλανδίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας, διότι αἱ Βελγικαὶ ἐπαρχίαι προσηρητήθησαν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, ἐγένοντο δὲ Ὀλλανδικὸν ἔδαφος, οὗ ἡ κατάληψις ἀπέκειτο εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, ὡς φυσικὴ τῆς κυριαρχίας τῆς ἀπόρροια.

Ἐκεῖνο συνεπῶς ὅπερ ἔδει ἤδη νὰ προστατευθῇ διὰ τῆς Barriere ἦτο ἡ συνολικὴ ἔκτασις τῶν συνδεθεισῶν διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Ναπολέοντος πολιτειῶν. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐμερίμνησε τὸ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1815 πρωτόκολλον, ὅπερ προέβλεπε τὴν ὀχύρωσιν τοῦ ἀρτιπαχοῦς Βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἀγγλοῦ στρατάρχου Οὐέλινγκτων, ὅστις μετὰ τρία ἔτη, κατὰ τὴν ἐν Ἀκuisgránφ συνδιάσκεψιν, εἰσηγγέσατο τὰ περὶ κατασκευῆς σπουδαιωτάτων ὀχυρωματικῶν ἔργων, συγχρόνως δὲ συνεφωνήθη, ὅτι κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν συμμάχων προβλεπομένην ὀρισμένην περίπτωσιν, θὰ καταλαμβάνετο τμήμα τι τῶν Κάτω-Χωρῶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἕτερον δὲ τμήμα ὑπὸ τῆς Πρωσίας.

Οὕτως ἐκανονίσθη ἡ διεθνὴς τῆς Ὀλλανδίας θέσις. Ἀλλὰ τὸ ἐν μέρει μὲν συντελεσθὲν, ἐν μέρει δὲ σκοπούμενον νέον σύστημα τῆς Barriere, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ θνησιγενὲς, δὲν ἐπεκράτησεν ἐπὶ μακρὸν θεωρητικῶς, καὶ ἐξηνεμώθη ὅτε ἐν ἔτει 1830 ἐξεργάγη ἡ Βελγικὴ ἐπανάστασις, ἣς συνέπεια ὁ ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας χωρισμὸς τοῦ Βελγίου.

Τὸ μέλλον τοῦ ἀρτισυστάτου Βασιλείου ἀπέτελεσε τὸ πρυτανεῦον θέμα τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιασκέψεως.

Εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ταύτην ἡ Γαλλία ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ ἐπιθεξίου καθ' ὅλα διπλωμάτου τῆς παλαιᾶς σχολῆς, τοῦ Ταλευράνδου εἰς οὗ τὴν ἐπίδρασιν ἀποδίδουν τὴν δημιουργίαν τῆς καταστάσεως, ἣτις μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ παρόντος πολέμου διετηρεῖτο, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Ὁ Ταλευράνδος, λέγουσιν οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς, δύο ἐν τῇ θυλακίῳ ἔφερε σχέδια, ἐξήγησε δ' ἐκάστοτε τὸ συμφωνοῦν πρὸς τὸν πνεύοντα ἄνεμον. Τὸ πρῶτον ἀφεώρα τὸν διαμελισμὸν τοῦ Βελγίου, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὴν μετάπλασιν τοῦ εἰς αὐτοτελὴ πολιτεῖαν διχρῶς οὐδετέραν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Ἑλβετίας. Ἰσως ὁ Ταλευράνδος: νὰ ἐπρωτίμα τὸν διαμελισμὸν, πλὴν πρὸς τοῦτο δύο τινα ἐπεπρόσθουν.

Τὸ μὲν, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς οὐδετεροποιήσεως ἔτυχεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καλῆς ὑποδοχῆς, τὸ δὲ διότι οἱ Γάλλοι διπλωμάται διάσταντο τὰς γνώμας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ διαμελισμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος ἀπέκλινε μὲν πρὸς τὸν διαμελισμὸν, τὸν θεώρει ὅμως πραγματοποιήσιμον μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἀμβέρσης εἰς τὴν Ἀγγλίαν τοῦθ' ὅπερ ἀπέκρουε διαρρήδην ὁ Ταλευράνδος.

Τὸν τρόπον τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Βελγίου ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας ἐπεξεργάσθη ἡ συνδιάσκεψις εἰς πολλὰ πρωτόκολλα. Τὸ πρῶτον πρωτόκολλον ἀπέκρουεν ἡ Ἐθνικὴ συνέλευσις τῶν Βέλγων, τὸ δεύτερον ἡ Ὀλλανδία.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Βελγικὴ Ἐθνοσυνέλευσις ἀπεδέχθη τὴν 9 Ἰουνίου 1831 τὸ δεύτερον πρωτόκολλον μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς διαρκούς οὐδετερότητος, ἐθεωρήθη ἔκτοτε ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων ὡς οὐδετέρα πολιτεία.

Ἡ συγκατάθεσις τῆς Ὀλλανδίας ἐδόθη τὸ 1839 καὶ τότε πλέον ἐπετεύχθησαν αἱ διὰ τὸ μέλλον τοῦ Βελγίου σπουδαῖαν ἔχουσαι σημασίαν συμβάσεις.

Ἡ κυρίως σύμβασις εἶναι ἡ μεταξὺ Ὀλλανδίας καὶ Βελγίου συνομολογηθεῖσα. Δι' αὐτῆς ἀνακηρύσσεται ἡ Βελγικὴ οὐδετερότης. Ταύτην ἐπηκολούθησαν δύο ἕτεραι, ἡ μεταξὺ Πρωσίας, Αὐστρίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ρωσίας ἐξ ἑνὸς καὶ Ὀλλανδίας ἐξ ἑτέρου καὶ ἡ μεταξὺ τῶν αὐτῶν δυνάμεων ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ Βελγίου ἐξ ἄλλου.

Αἱ δύο τελευταῖαι συμβάσεις, ποιούμεναι μνεῖαν τῆς κυρίας συμβάσεως, τιθέασιν τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν συμβαλλομένων μεγάλων δυνάμεων.

Περὶ τῆς κυρίως ἐνοίας τῆς οὐδετερότητος θὰ ὁμιλήσω μετ' οὐ πολὺ, κατὰ τὸ παρὸν ἀρκεῖ νὰ τονίσω τὸ οὐσιωδέστερον καὶ γενικώτερον αὐτῆς περιεχόμενον, καθ' ὃ τὸ Βέλγιον ὑποχρεοῦται, ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ δύο ἄλλων κρατῶν, νὰ μείνῃ ο ὄ δ ἔ τ ε ρ ο ν.

Ὡς ἤδη ἐρρέθη ἀνωτέρω ἡ οὐδετερότης διετηρεῖτο μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος πολέμου, καίτοι πρότερον ἐπανειλημμένως ἠμφισοτήθη.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τῆς ἑκτῆς δεκαετηρίδος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος διεκινδύνευσε σοβαρῶς ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐπέδωκεν Ναπολέων ὁ Γ' ἀντισταθμίματα διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως ἣν ἡ Πρωσία καὶ ἡ Γερμανία ἐκτήσαντο ὡς ἐκ τῶν γεγονότων τοῦ 1866. Διακοίνωσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας La Valette ἀνεγνώριζε μὲν τὴν ἐν Γερμανίᾳ δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, ὡς τετελεσμένον γεγονός, ὑπεστήριξεν ὅμως τὴν γνώμην, ὅτι αἱ μικραὶ πολιτεῖαι δὲν ἔχουσι δικαίωμα ὑπάρξεως.

Κατ' ἀκολουθίαν τῆς διατυπωμένης ταύτης γνώμης ὁ Γαλλικὸς τύπος, καθ' ὃ ἀφηγεῖται ὁ Βέλγος ὑπουργὸς Van-den-Weje, ἐπετέθη διὰ συκοφαντικῶν καὶ λοιδορικῶν κατὰ τοῦ Βελγίου ἀλλ' ὁ ἐπιδικώμενος σκοπὸς, χάρις εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς Εὐρώπης καὶ δὴ τῆς Ἀγγλίας ἐματαιώθη.

Πάντως ὅμως συνεζητήθη τότε μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Βορείου Γερμανικῆς Ὀμοσπονδίας σύμβασις καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ὑπισχνεῖτο εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων ἐνοπλίον βοήθειαν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τυχὸν ὁ τελευταῖος θὰ ἐξηναγκάζετο ὑπὸ τῶν περιστάσεων νὰ καταλάβῃ τὸ Βέλγιον στρατιωτικῶς.

Ἡ σύμβασις αὕτη ἔμεινε σχέδιον ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκρηξιν τοῦ πολέμου τοῦ 1870 ὁ Βίσμαρκ θεώρησεν ἑαυτὸν ὑπόχρεον νὰ τὸ δημοσιεύσῃ.

Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ τὴν γνησιότητα, ἀλλὰ περιωρίζετο κατ' οὐσίαν εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν, ὅτι ἡ εἰσηγγεῖσις τῆς συμβάσεως ταύτης ἐγένετο ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἀλλ' ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς Βέλγος Ὑπουργὸς οὐδεμίαν εἶχεν ἀμφισβολίαν ὡς πρὸς τὴν Γαλλικὴν πρωτοβουλίαν. Πρὸς τοῦτο συμφωνοῦν καὶ αἱ σχετικαὶ ἀνακοινώσεις τοῦ πρώην Γάλλου Ὑπουργοῦ Ὀλιβιέ. Οὗτος ἀποδίδει τὴν ὑποκίνησιν εἰς τὸν συνάδελφόν του Ρουέ καὶ φρονεῖ ὅτι ὁ Βίσμαρκ μόνον τὴν διατύπωσιν ἀνέλαβεν ἐπὶ τῇ μόνῃ σκοπῇ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν Γαλλίαν.

Ἡ διπλωματικὴ ἱστορία, χαρακτηρίζουσα τὸ σχέδιον ὡς σχέδιον Βενεδέτη, ἀποδίδει αὐτὸ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ γνωστοῦ ἐν Βερολίνῳ πρέσβεως τῆς Γαλλίας.

Αὐτονόητον εἶναι ὅτι ἡ κατὰ τῆς Βελγικῆς οὐδετερότητος διπλωματικὴ προσβολὴ αὕτη ἀφῆκεν ἄθικτον τὴν νομικὴν τῆς ὑπόστασιν.

Ἀλλὰ τὰ συμβάντα τοῦ 1870 δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ ἀπὸ ἑτέρας ἀπόψεως. Ὀλιγον μετὰ τὴν ἐκρηξιν τοῦ πολέμου ἡ Ἀγγλία συνομολόγησε μεθ' ἑκατέρου τῶν ἐμπολέμων δύο ὁμοίας κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν συνθήκας καθ' ἃς ἕκαστος τῶν ἐμπολέμων ὑπεχρεοῦτο νὰ σεβασθῇ τὴν Βελγικὴν οὐδετερότητα ἐφ' ὅσον ὁ ἀντίπαλος τὴν ἐσέδετο, ἡ δὲ Ἀγγλία ἀνελάμβανε, ἐν περιπτώσει παρασπονδίας αἰουδήποτε τῶν συμβληθέντων, νὰ προστατεύσῃ αὐτὴ τὴν Βελγικὴν οὐδετερότητα. (ἀκολουθεῖ)

Ὁ νέος Γραμματεὺς τῆς Δημαρχίας.

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν τὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Δημαρχίας Ἐρμουπόλεως διορισμὸν τοῦ κ. Νικολάου Γ. Σίμου, συγκαίροντες τὸν τε διορισθέντα διὰ τὴν ἀποδοθείσαν εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν φιλεργίαν του ἐκτίμησιν καὶ τὸν κ. Δήμαρχον, ὅστις, ἐν τῇ μερίμνῃ του περὶ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων, ἐξελέξατο ὡς γραμματέα του τὸν κατὰ τὴν κοινὴν πεποίθησιν κρινόμενον ὡς ἄριστον.

■■■■

Ἡ ἐπίχωσις τοῦ παρὰ τὸν ἅγιον Νικολάον ἐπιθλαβοῦς φρέατος

Εἰς ἄριστον μέτρον προέβη ὁ κύριος Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως, διατάξας τὴν ἐπίχωσιν τοῦ ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ παρὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου φρέατος, ὅπερ κατέστη ὁ γενικὸς συλλέκτης τῶν εἰς αὐτὸ διηθουμένων ἀκαθάρτων ὑδάτων τῶν παρ' αὐτὸ διασταυρουμένων ὀχετῶν τῶν ὁδῶν χειμάρρου καὶ θεάτρου καὶ τὸ μέγιστον τροφεῖον τῶν βικτηρίων τοῦ τύφου καὶ τῶν τυφοειδῶν πυρετῶν, οἵτινες ἐμάστιζον κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὴν πέριξ συνοικίαν, διότι πολλοὶ ἦσαν οἱ ἐξ αὐτοῦ ὑδρευόμενοι εἰς δὲ τὸ ἐγγὺς ὀπωροπωλεῖον ἐδρόσιζον τὰ παρ' αὐτῶν πωλούμενα διάφορα χορταρικά, ἰδίᾳ δὲ τὰ σαλατικά των, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ των, ὅτι οὕτως ἐσκόρπιζον εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀτυχῶν πελατῶν των τὰ φοβερά νοσογόνα βακτήρια.

■■■■

Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ἄσυλου τῶν Φρενοβλαβῶν προεσπερὶς

Παρὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὡς διασκεδάσεως ἡ προεσπερὶς αὕτη φαίνεται ὅτι δὲν ἐπέτυχε πλήρως τὸν κυρίως ἐπιδικώμενον σκοπὸν, διότι, ὡς μανθάνομεν, ὅλως πενιχραὶ ἀπέβησαν αἱ εἰσπράξεις. Κρίμα! Προκειμένου περὶ ἐνὸς φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος τοιαύτης ἀποστολῆς καὶ τόσον ἐπιτυχὸς δράσεως θὰ ἠυχόμεθα ὅλοι νὰ εἰσέφερον τὸν ὀβολόν των, ἀκόμη καὶ οἱ ἀπορῶτεροι. Διὰ τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀβολοῦ τῆς χήρας καὶ αὐτοῦ τοῦ χειράνακτος ἡ εἰσφορά, διότι ὁ ἐλεούμενος εἶναι πολλῶν δυστυχέστερος αὐτῶν, στερηθεὶς ἔσσει καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐλπίδα.

■■■■

Ὁ Νόμος περὶ τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως

Εἶναι περίεργοι αἱ ἀντιλήψεις τῶν ἐφαρμοζόντων τὸν περιλάλητον Νόμον τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως.

Οἱ κύριοι οὗτοι ὡς πληροφοροῦμεθα ἠξίωσαν ὅπως τὰ πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, τὰ ὡς τοιαῦτα μὴ ὑποκείμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, ἐνεργῶσι τὴν πώλησιν τῶν Ἐφημερίδων κατὰ Κυριακὴν ἔξωθι τοῦ κλεισμένου καταστήματός των, οὗ τὸ κλείσιμον ἐθεώρησαν ἐπιβεβλημένον, διότι ἐν αὐτῇ ἐκτός τῶν ἐφημερίδων πωλοῦνται καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα ἀναγκαῖα κατὰ πάσαν στιγμὴν καὶ μεγάλως διευκολύνοντα τὴν ἐργασίαν τῶν πολιτῶν. Ἀλλὰ κατὰ τί ἄρα γε θὰ ἐξημιούτο ὁ Νόμος ἂν ὁ πωλητὴς τῶν ἐφημερίδων θὰ ἐπώλει καὶ ἐν γραμματόσημον, ἐν χαρτόσημον, μίαν βραχεῖαν, ἕνα φάκελλον καὶ τόσα καὶ τόσα μικροπράγματα διευκολύνοντα τὸν κόσμον εἰς τὴν ἐργασίαν του;

Μήπως ἐφοβήθησαν τὸν συναγωνισμὸν πρὸς τὸ Ταχυδρομεῖον ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον; Ἐννοοῦμεν τὸν σεβασμὸν τῶν Νόμων, ἀπεχθασίμων ὅμως τὸν σχολαστικισμὸν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ των.

■■■■

Ὁ Σχολάρχης κ. Δ. Βάγιας

Γράφοντες ἐν τῇ προηγουμένῳ φύλλῳ μας περὶ διαλειμμάτων τῶν Σχολείων καὶ τῶν Γυμνασίων, οὐδόπως ὑπενοοῦμεν τὸ Ἄσπρον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον οὐδ' ὁ Σχολάρχης κ. Δ. Βάγιας ἀφ' ἧς παρέλαθε τὴν Διοίκησιν τοῦ ἄνω Σχολείου κατέκτησε τὰς γενικὰς συμπαθείας τοῦ τε μαθητικοῦ κόσμου καὶ τῶν γονέων, διὰ τῆς αὐστηρᾶς ὅσον καὶ ἀμερολήπτου αὐτοῦ Διοικήσεως, ἧς τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα ἤρξαντο ἤδη καθιστάμενα καταφανῆ.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Όροι Συνδρομών

Ένταυθα έτησία Δραχ. 10.
εξάμηνος 5.
Έν Αθήναις ή τή λοιπή Ελλάδι 12.
Έν τῷ Έξωτερικῷ Φρ. 14.

Πάσαι έν γένει αι καταχωρίσεις ήτοι:
Διατριβαί, Άγγελίαι, Δικαστικά κλπ.
έντελοῦνται και άποκοπήν.

Εὐγενής δωρεά

Ο έν Αθήναις έγκατεστημένος αξιότιμος
συμπολίτης μας κ. Δημ. Καρέλλας προσέφερεν
εις τό ένταῦθα Άσυλον τῶν Φρενοβλαδῶν δραχ.
100. Τά συγχαρητήριά μας πρὸς τόν ευγενή
συμπολίτην διά τά φιλόφρονα αισθήματά του.

Η 18η έπετηοίς τῆς
Προόδου-Τήνου

Άπό τῆς παρελθ. έβδομάδος ή έν Τήνῳ
έκδομένη καλή συνάδελφος «Πρόοδος»
είσήλθεν εις τό 18ον έτος από τῆς
έκδόσεώς τῆς, μετά θάρρους
και αὐταπαρνησίας αγωνιζομένη
ὑπέρ τῆς προαγωγῆς τῆς γείτονος
Νήσου.

Είς τήν διεύθυνσιν τῆς
ἀγαπητῆς συναδέλφου
εὐχόμεθα ὅπως ἀπροσκόπτως
έφορτάσῃ και τήν
πεντηκονταετηρίδα τῆς.

Νέος έπιστήμων

Μετ' ευχαριστήσεως
ἀναγράφομεν ὅτι, κατό-
πιν λαμπρῶν
έξετάσεων, ἀνηγορευθή
διδάκτωρ τῆς
Θεολογίας, μέ τόν
ἐπίσημον βαθμόν
Άριστά,
ἐπισπασάμενος
τά συγχαρητήρια
τοῦ τε Κοσμη-
τορος και τῶν
καθηγητῶν του,
ὁ έν τοῦ χωρίου
Τριαντήρου
τῆς Τήνου
εὐελπίς νέος
κ. Π. Πλια-
θός,
ἀνεψιός τοῦ
αἰδεσ. Οἰκονόμου
και ἐφημερίου
τῆς
ἐκεῖ Γυναικ.
Μονῆς
κ. Νικ. Καρδαμίτση.
Τῷ νεαρῷ
ἐπιστήμῳ
συγχαίροντες
εὐχόμεθα
πλήρη
εὐδοκίμησιν
έν τῷ
ὑψηλῷ
σταδίῳ
εις ὃ
ἀποδύεται.

Οί ὑπό τοῦ
Ἐφετείου
Αἰγαίου
κληρωθέντες
ένορκοι
διά τόν
μῆνα
Ἀπρίλιον

Τακτικοί

Εἶσι. Βούλγαρης, Γ. Πάνος, Ν. Παρασκευᾶς,
Μ. Φραντζεδάκης, Εὐάγ. Σάμιος, Ἰω. Παπαδάμ,
Ἐμ. Σφρακιανήκης, Στ. Σινωδινός, Π. Στεργίου,
Γ. Μαρούτης, Μ. Ράλλης, Μ. Κακαρούχας, Π.
Σύλτας, Ἄλ. Πετρίτσης, Δ. Παπαδάμ, Ἄν. Πε-
λέκης, Γ. Κουντούρης, Π. Δρόσος, Αὐγ. Δουκά-
κης, Α. Καπελάκης, Ἰω. Μαραγκός, Δ. Ντελό-
πουλος, Ἄν. Ροσολάτος, Γ. Λυγνός, Γ. Καλια-
κούδας, Ἄν. Νοστράκης, Θ. Κουτσογιαννόπου-
λος, Α. Μάσχας, Ν. Διαμαντάκης, Ν. Κοτσιφάκης.

Ἀναπληρωματικοί

Σ. Κουτσοδόνης, Α. Μπαλής, Χ. Κωσταράς,
Α. Κατσιμαντής, Γ. Εανθός, Χρ. Κομπιλίρης,
Γ. Παπαγγελόπουλος, Κ. Σαλοῦστρος, Ε. Βαφίας,
Φρ. Καμπάνης, Ἄγ. Καρακάλος, Κ. Δράκος,
Θ. Βελισσαρόπουλος, Γ. Φραγκόπουλος, Α. Λεπ-
τάκης, Ἰω. Λαγουδάκης, Σ. Πέτσας, Π. Μάγκος,
Α. Τριανταφυλλόπουλος, Π. Σπάθης.

Κύριε Διευθυντά τοῦ «Βήματος».

Νομίζω ὅτι
είναι παράνομον
νά ἔχωμεν μα-
γαζί,
νά πληρώνωμεν
ἐπιτήδευμα,
φόρους
και διάφορα
ἄλλα
έξοδα,
τά ὅποια
δέν βγάζομεν,
και
νά ἔχωμεν
τούς
πλανοδίους
πωλητάς
καπνῶν
και
σιγαρέττων
εις
τούς
δρόμους,
εις
τά
καρφενεῖα
εις
τά
οἰνοπωλεῖα
και
πανταχοῦ
νά
πώλωσι
τά
έν
λόγῳ
εἶδη.

Ἄς
τούς
έμποδίσῃ
ή
Ἄστυνομία
ὅπως
έμπο-
δίσῃ
τούς
πλανοδίους
ὀπωροπώλας
κλπ.
και
ἐπιτρέπει
εις
αὐτούς
μόνον
εις
τάς
συναϊκίας
νά
πώλῳν
τά
λαχανικά
των.
Ἄς
έμποδίσῃ
και
αὐ-
τούς
μέ
τά
μοστράκια
των
νά
μή
περιφέρωνται
εις
τήν
ἀγοράν
πρὸς
ζημίαν
ήμῶν.
Ἰψώσατε
φωνήν
Κύριε
Διευθυντά.

Διατελῶ
μεθ'
ὑπολήψεως
ὁ
φίλος
σας
Ἰωάννης
Χαζάπης
Κατωπόλης

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΒΗΜΑ Σῦρον

Άρ. 16126. Ἀθήναι 12 Μαρτίου ὥρα 2 μ.μ.

Διαφεύδεται ή παραχώρησις τῆς
Καβάλλας εις τήν Βουλγαρίαν τῆς
Ἑλλάδος λαμβανούσης τήν Σμύρνην,
ἐπίσης διαφεύδεται ή παραχώρησις
τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας εις τήν
Βουλγαρίαν. Ἡ Ἑλλάς
είναι ἀδύνα-
τον ν' ἀνεχθῇ τήν
ἐκχώρησιν
τοῦ Μο-
ναστηρίου
εις
τούς
Βουλγάρους.

Ἐντὸς δεκαημέρου οἱ Ἀγγλογάλλοι
και οἱ Ρῶσοι
θὰ ἐπιχειρήσουν
γενικήν
ἐπίθεσιν
ταυτοχρόνως
εις
ἅπαντα
τά
μέτωπα
τῶν
Δαρδανελλίων
και
τοῦ
Βοσπόρου.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ
ἐν Ἐρμουπόλει Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ
τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος

Διακηρύττει

Ὅτι,
συμφώνως
πρὸς
τήν
ὑπ'
ἀριθ.
31087
και
27873
διαταγὰς
τοῦ
Ἰπουργείου
τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν
και
ἐπὶ
τῇ
βάσει
τῆς
ὑπ'
ἀριθ.
652
διακηρύξεως
τῆς
Β.
Νομηρχίας
Κυκλάδων
ἐκτίθεται
ένταῦθα
τήν
15
Μαρ-
τίου
ε.
ε.
εις
πλειοδοτικήν
δημοπράσιαν
πρὸς
ἐκποίησιν
ή
κατὰ
τήν
θέσιν
«Ἁγία
Θεοδώρα»
κειμένη
οἰκία
τοῦ
Ναοῦ,
πρῆψήν
Ἐλένης
Αὐγουστομανώλη,
συμφώνως
πρὸς
τούς
έν
τῇ
διακηρύξει
δρους.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 1 Μαρτίου 1915.

ΤΟ ΕΚΚΛ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Περίληψις ἀποφάσεως.

Άριθ. 155.

Τὸ Δικαστήριον
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Συγκείμενον
ἐκ
τῶν
Δικαστῶν
Γ.
Βαλα-
σάκη
προέδρου,
Κ.
Βατοπούλου
και
Ε.
Ἄ-
νανιάδου
παρέδρου
και
εισηγητοῦ.

Συνεδριάσαν
δημοσίως
έν
τῷ
ἀκροατη-
ρίῳ
του
τήν
25ην
Φεβρουαρίου
1915
κλπ.

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον
τήν
ὑπὸ
κρίσιν
αἴτησιν.

Ἀναγνωρίζει
ὡς
νομίμως
και
ἐγκύρως
συνεστημένον
τὸ
έν
Ἐρμουπόλει
Σωματεῖον
ὑπὸ
τήν
ἐπωνυμίαν
«Τηνίων
Σύνδεσμος
ἐν
Σύρῳ».

Διατάσσει
τήν
έν
τῷ
ἀκροατηρίῳ
τοῦ
Δικαστηρίου
διὰ
τοιχοκολλήσεως
ἐπὶ
δεκα-
ήμερον
έκθεσιν
τοῦ
Καταστατικοῦ
αὐτοῦ
και
τήν
μετὰ
τοῦτο
καταχώρησιν
τοῦ
Σω-
ματείου
εις
τὸ
ἐπὶ
τοῦτο
τηρούμενον
βιβλίον.

Ἐκρίθη,
ἀπεφασίσθη
και
ἐδημοσιεύθη
έν
Σύρῳ
τῇ
25
Φεβρουαρίου
1915.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΒΑΛΑΣΑΚΗΣ Ὁ Ὑγραμματεὺς

Γ. Παπακωνσταντίνου

Ἐνοικιάζεται
διὰ
τὸ
θέρος
ή
παρὰ
τήν
ὁδὸν
Ἐπισκοπείου
εὐρυχωροτάτη
ἐ-
παυλις
τοῦ
κ.
Α.
Δ.
ΜΑΓΚΟΥ.

Ὁ
Σ.
Ἐπίσκοπος
Σύρου,
Τήνου
και
Ἄν-
δρου
λαθῶν
ὑπ'
ἔψιν
τήν
ὑπ'
ἀριθ.
800
τοῦ
1914
ἀπόφασιν
τῶν
ένταῦθα
Πρωτοδικῶν
κηρύξασαν
λελυμένον
τὸν
μεταξὺ
Σταματί-
ου
Παραμάνη
κατοίκου
Ἐρμουπόλεως
και
Ἄγγελικῆς
γένους
Κωνσταντίνου
Μισεδάκη
γάμον,
καταστάσαν
δὲ
τελεσίδικον,
ἐκήρυξε
διὰ
τῆς
ὑπ'
ἀριθ.
2600
τῆς
5
Μαρτίου
1915
ἀποφάσεως
αὐτοῦ
και
πνευματικῶς
λελυμένον
τὸν
γάμον
τοῦτον.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 6 Μαρτίου 1915.

Ὁ
πληρεξούσ.
δικηγόρος
τοῦ
Σταμ.
Παραμάνη
Κ.
Θ.
Καλομενόπουλος

Η ΔΙΣ ΑΘΗΝΑ ΝΤΟΒΑ

Ὅλοι
οἱ
ἀναιμικοί,
ὅλοι
οἱ
ἀδύνατοι,
οἱ
ἀνεργόμενοι
μετὰ
δυσκολίας
τήν
κλίμακα,
οἱ
χωνεύοντες
κακῶς
τήν
ὀλίγην
τροφήν
ήν
λαμ-
βάνουσι,
οἱ
κουραζόμενοι
ὑπερμέτρως
εις
τήν
ἐλαφροτέρην
ἐργασίαν,
θὰ
ζηλεύσουν
τήν
τύχην
τῆς
δεσποίνιδος
Ἄθηνᾶς
Ντόβα,
ήτις,
χάρις
εις
τά
Καταπότια
Πίνκ,
ἐθεραπεύθη
ἐκ
τῆς
τοσοῦτης
ἀναιμίας
τῆς.

Ὅλοι
λοιπὸν
αὐτοὶ
ἄς
εἶναι
βέβαιοι
ὅτι
έν
ἀκολουθήσει
τὸ
παράδειγμα
τῆς
δος
Ντό-
βα
και
λάβουν
τά
Καταπότια
Πίνκ
δέν
θὰ
τήν
ζηλεύουν
πλέον,
διότι
τά
Καταπότια
ταῦτα
ἀνεμφίβολως
θὰ
πράξῳσι
δι'
αὐτούς
ἔτι
ἐπρα-
ξῳν
και
διὰ
τήν
δκ
Ντόβα.

Ἴδου
τί
μᾶ:
γράφει
ή
δεσποινίς
αὕτη,
ήτις
δικυμένει
έν
Βόλῳ
ὁδὸς
Ἐρμου.
συναϊκία
Με-
τμορφώσεως.

Ἡ ΔΙΣ ΑΘΗΝᾶ ΝΤΟΒΑ

«Συνεπεία
πυρετῶν
κατέστη
πολὺ
ἀναιμική,
ὑπερβολικὰ
ἐξηντημένη.
Ἐἶχον
ἀπολέσει
ἀπά-
σαι
τάς
δυνάμεις,
δέν
έτρωγον
σχεδὸν
πλέον
και
έχόνευσον
μετὰ
μεγίστης
δυσκολίας,
Προσέτι
ἡσθάνόμην
μίκην
διερχθῆ
κόπωσιν.
Ἐχρησιμοποίη-
σα
τονωτικά,
ἀλλ'
ἀνευ
ικανοποίητικῶ
ἀποτε-
λέσματος.
Τέλος
μοὶ
συσέστησαν
τήν
χρῆσιν
τῶν
Καταποτίων
Πίνκ
και
τά
ἐξήκετα
ταῦτα
κα-
ταπότια
σας
μ'
ἐθεράπευσαν
τελείως.»

Τὰ
Καταπότια
Πίνκ
ἐπαναφέρουν
εις
τὸν
δικταρχθέντα
ὄργανισμὸν
τήν
κανονικὴν
αὐ-
τοῦ
λειτουργίαν.
Τὰ
καταπότια
ταῦτα,
διερχόμε-
να
δι'
ὅλον
τῶν
διευθύνσεων
τοῦ
ὄργα-
νισμοῦ
κάνουν
πᾶν
ἔτι
εἶνε
ἀναγκαῖον
διὰ
τήν
καλήν
αὐτοῦ
διατήρησιν.
Προσέτι
πλουτίζουν
τὴ
αἷμα,
τονώνουν
τά
νεῦρα,
ἐπαυξάνουν
τήν
ὄρεξιν,
παρέχουν
δυνάμεις,
ὑποβοηθοῦν
τάς
χωνεύσεις
και
τακτοποιοῦν
τήν
λειτουργίαν
τῶν
ὀργάνων
τῶν
ἐπιφορτισμένων
τήν
ἀφαί-
ρῳσιν
τῶν
ὑπολειμμάτων
ἐκ
τοῦ
ἥπατος,
τῶν
νεφρῶν
και
τῶν
έντέρων.

Πωλοῦνται
εις
τά
κυριώτερα
φαρμακεία
πρὸς
δρ.
4
τὸ
κυτίον
ή
δρ.
21
τά
6
κυτία.
Διευκρίνης
παρακαταθήκη
εις
τά
ένταῦθα
φαρμα-
κεία
Π.
Καρβώνη,
Ν.
Παπαδάκη,
Δ.
Ντελο-
πουλου.
Γενικοὶ
ἀντιπρόσωποι
Δαμαλῶς
και
Σια,
έν
Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε
τάς ἀπομιμήσεις.

Τὰ
γνήσια
καταπότια
Πίνκ
φέρουν
ἐξῳθεν
τοῦ
κυτίου
λευκὴν
ταινίαν
μέ
τὸ
ὄνομα
Δαμα-
λῶς
και
Σια,
έσῳθεν
δὲ
τήν
ὀδηγίαν
τῆς
χρή-
σεως
έλληνηστί.

Αριθ. 17,035.

Περίληψις

προγράμματος πλειστηριασμού

Κατά το υπ' αριθμόν 410 της 89δός Φεβρουαρίου χίλια εννεακόσια δεκαπέντε πρόγραμμα πλειστηριασμού του ενταύθα δικαστικού κλητήρος Αναγνώστου Τσιριγώτου, τη επισπεύσει του Έμμανουήλ Μ. Κόμη κτηματίου κατοίκου Μήλου ως ένασκούντος πατρικήν εξουσίαν επί των ανηλικίων τέκνων του Ανδρέου, Αικατερίνης, Άννας και Ειρήνης εκ διαθήκης κληρονόμων του Αντωνίου Μιχ. Κόμη εκδοχέως των δικαιωμάτων Νικολάου Πάππα δυνάμει του υπ' αριθ. 15169 ενώπιόν μου γενομένου εκχωρητηρίου, δικαιουμένου λαμβάνειν παρά των κληρονόμων τέκνων του θανόντος οφειλέτου Βασιλείου Δρούγκα, δυνάμει του υπ' αριθμόν 13205 του 1908 ενώπιόν μου συντεταγμένου δανειστικού συμβολαίου κεφάλαιον τόκους και έξοδα κατά την επιταγήν εν 81φ δραχμάς 1687, θέλει εκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωῆνης ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας ἐν Πλάκᾳ πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Μήλου καὶ ἔξωθι τοῦ αὐτοῦ καφφενείου τοῦ Ἰωάν.Καραμίτσου συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν μίᾳ ἰσόγειος οἰκία τοῦ οφειλέτου Βασιλείου Δρούγκα ἐκ δύο χωρισμάτων ὑπογείου καὶ δεξαμενῆς κειμένη ἐν τῇ κομπούλει τῆς κοινότητος Πλάκας Μήλου, συναραιομένης γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Μιχαὴλ Μάλλη, Θρασυβούλου Βεντούρη καὶ δρόμων Δημοσίων, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας. Πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος ὠρίσθη τὸ ποσὸν δραχ. 750. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται συμφώνως τῷ νόμῳ εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν οφειλόντα νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Μήλου. Τὸ δὲ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐμὴν κρίσιν. Ἐγένετο ἐν Μήλῳ καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένη ἐν Πλάκᾳ τῆς Μήλου ὑπὸ τὴν αὐτοῦ οἰκίαν καὶ κατοικίαν μου σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην.

Ὁ Συμβολαιογράφος Μήλου καὶ ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ Ἰωάννης Νουστράκης

Αριθ. 17063.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου Δικαστικὸς κλητὴρ Ἀναγνώστῃς Τσιριγώτης διὰ τοῦ υπ' αριθμόν 409 τῆς 8 Φεβρουαρίου 1915 προγράμματος ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 29 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ὥρα ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἔξωθεν τοῦ καφφενείου Ἰωάννου Καραμίτσου κειμένου ἐν Πλάκᾳ τοῦ Δήμου Μήλου συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως ἐννέα περίπου ζευγαριῶν μετὰ τῆς ἐπικαρπίας αὐτοῦ ἐνὸς οἰκίσκου ἀλωνίου μάνδρας προβάτων καὶ ἐνὸς τεμαχίου χερσαμπέλου κείμενος κατὰ τὴν θέσιν «Βουρλίδια» Δήμου Μήλου καὶ συναραιομένης γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Λουλούδη Μαθιουδάκη, κληρονόμων Φραγκιοῦ Καδαλιέρου, Σταύρου Ζούλια, Γεωργίου Βήχου καὶ μετὰ ξηροπόταμον, ἀνήκων εἰς τὸν οφειλέτην Σταμάτιον Ἐμμανουήλ Ραπανάκη κατασχεθεὶς παραγγελῆς τοῦ πιστωτοῦ Λουλούδη Στ. Βήχου κατοίκου Μήλου δυνάμει τῆς υπ' αριθμόν 54 τοῦ 1914 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Μήλου, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῇ τὰ πρὸς αὐτὸν οφειλόμενα δραχμὰς 229,50 ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ἥμισυ τῆς γενομένης ἐκτιμῆσεως ἢτοι τὸ ποσὸν δραχμῶν 400. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑπερθεματιστὴν ὑποχρεούμενον νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα συμφώ-

νως τῷ νόμῳ. Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ἀγοραστὴν καὶ ὅτι τὸ φερέγγυον ἐκάστου πλειοδοτοῦ ἀπόκειται εἰς τὴν ἐμὴν κρίσιν. Ἐγένετο ἐν Μήλῳ σήμερον τὴν 6 Μαρτίου 1915 ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένη ὑπὸ τὴν αὐτοῦ οἰκίαν καὶ κατοικίαν μου ἡμέραν Παρασκευὴν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Μήλου Ἰ. Νουστράκης Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐν Μήλῳ αὐθημερόν. Ὁ Συμβολαιογράφος Μήλου Ἰ. Νουστράκης

Αριθ. 9,124.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἐρμούπολεως Νικόλαος Γ. Σίμος διαδήλοῦ ὅτι δυνάμει τοῦ υπ' αριθμόν 704 καὶ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1915 ἐπανακληπτικὸν προγράμματος ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τοῦ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κλητῆρος Σωκράτους Στεφάνου ἐκτίθεται, τῇ ἐπισπεύσει τῶν Μιχαὴλ Μ. Μικρουλάκη, Γεωργίου Μ. Μικρουλάκη καὶ Δεσποίνης Ἰ. Μυρομάτη γένους Μ. Μικρουλάκη κατοίκων Ἐρμούπολεως, ἐκτελούντων τὸ υπ' αριθ. 14551 τῆς δευτέρας Νοεμβρίου χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα τρία δανειστικὸν ἐπὶ ὑπόθηκῃ συμβόλειον τοῦ τότε συμβολαιογράφου Ἐρμούπολεως Ἀνδρέου Ἰ. Βιολάκη ἐκ τοῦ οὗτου ἀπείτησις περιῆλθεν αὐτοῖς ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀποδιδώσαντος πατρὸς των Μύρωνος Μικρουλάκη, εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου χίλια ἐννεακόσια δέκα πέντε, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς μεσημβρίας, ἔξωθι τοῦ ἐν Ἐρμούπολει καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ παλαιοῦ Τελωνεῖου κειμένου καφφενείου τοῦ Νικολάου Α. Κωστάκη ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ ἐμοῦ κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὸ διὰ τῆς υπ' αριθ. 601 τῆς δεκάτης ἐνάτης Δεκεμβρίου χίλια ἐννεακόσια δέκα τέσσαρα ἐκτελέσεως τοῦ ἀναγκαστικῆς κατασχεσεως πρόσχηκόντως κατασχεθεὶς καὶ ἐν αὐτῷ περιγραφόμενον ἐνυπόθηκον κτήμα, τὸ κείμενον ἐν Ἐρμούπολει κατὰ τὴν ὁδὸν Ἡρακίτου τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου Ἐρμούπολεως, τὸ ἀνήκον, τὸ πρόσθεν μὲν εἰς τὸν ἀποδιδώσαντα οφειλέτην Ἀντώνιον Ἀμπρινούδη, ἢ δὲ εἰς τὴν μόνην ἐξ ἀδικοῦ κληρονόμον τοῦ Ἀγγελικίου χήρον Θεοχάρου Θεοχάρου γένους Ἀντωνίου Ἀμπρινούδη, καὶ τοῖον Ἀθηναίων ἀπετελούμενον κατὰ τὸ ἰσόγειον καὶ τὸ ἀνώγειον (εἶδος ὑπερώου) ἐξ ἐνὸς μόνου χωρίσματος καὶ μικροῦ ἐξώστου, ἔχον ἐμβαδὸν μέτρον τετραγωνικῶν εἰκοσι πέντε περίπου συνορευθὸν πρὸς βορρᾶν μετὰ τὸν Ἡρακίτου πρὸς νότον μετὰ κτήμα πρῶτον Ἰωάννου Μουμουτζῆ ἤδη Γρηγορίου Νικολάου, πρὸς ἀνατολὰς μετὰ κτήμα κληρονόμων Ἐμμανουήλ Ζωγραφάκη καὶ Χριστοῦ Ζωγραφάκη καὶ πρὸς δυστὰς μετὰ ἄλλοις πρῶτον Στεφάνου Κουντουρούση ἤδη δὲ Ἀννης συζύγου Δημητρίου Κουντουρούση καὶ ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχ. 2500 ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῶσιν οἱ ἐπισπεύδοντες τὴν ἀπείτησίν των, ἀνερχομένη εἰς χίλιας δικαστικὰς εἰκοσι δύο ἐντάκως πρὸς 8 ο) ἐτήσιως ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1914 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὰ μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἔξοδα. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἐνδοξὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὠρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων δικαστικῶν πενήκοντα. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ νόμον εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὑπόχρεων νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὅπου καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμός. Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστὴν. Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐγένετο ἐν Ἐρμούπολει καὶ τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού δημοσίῳ γραφείῳ μου σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἔκτην τοῦ μηνὸς Φε-

βρουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην μετὰ μεσημβρίαν. Ὁ Συμβολαιογράφος Ν. ΣΙΜΟΣ Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ὁ Συμβολαιογράφος Ν. ΣΙΜΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΑΘΗΝΑ-ΓΚΗΝ - ATHENOCLES ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσσει, Καβάλλᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῃ. Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (Γαλατὶ καὶ Σιαμπούλ), Σμύρνη, Ἄμισσῳ, Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρῳ, Ζαγαζίκ. Ἐν Λονδίῳ: (22 Fenchurch Street), Ἐν Κύπρῳ: Λεμεσῳ. Διοικητικὸν Συμβούλιον Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ἰ. Μλωνιῆ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ἰ. Ἀθηνογένης, Σ. Εὐγενίδης, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. δὲ Νεφλίτζ, Ε. Ροδοκανάκης, Κ. Βερούνη, Α. Ζαρίφης. Γενικὸς Διευθυντὴς ἸΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἢτοι προσηφίσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριῶν, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιτολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέσχαντας ἱσμούς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει ρηματισματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν ἐνοίκιους διὰ τὸ κοινόν. Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὄρους λίαν ἐνοίκιους. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς δὲ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHEQUES) τῆς Τράπεζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνατακτικῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ταμειυτήριον μετ' ἰδιαίτην ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

H. DEMETRIADES & CO 68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND) Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: DEMETRIADES GLASGOW ΜΕΣΙΤΑΙ

Δι' ἀγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγῶν ἀτμοπλοίων, ταχυδρομικῶν, ἰστιοφόρων, ρυμουλκῶν, θαλαμηγῶν (yacht) καὶ ἀτμακάτων. Εἰς τὴν ρομαντικὴν ἐξοχὴν Ἐπισκοπεῖον Πωλεῖται ἢ ἐνοικιάζεται οἰκία εὐρύχωρος, μετὰ ὅλας τὰς ἐξοχικὰς εὐκολίας τῆς καὶ μετὰ δεξαμενῆς κειμένη εἰς τὴν ὠραιότεραν καὶ ὑγιεινότεραν θέσιν τοῦ χωρίου. Πληροφορίαι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας. Εἰς τὸ ΜΕΓΑ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΡΑΛΑ Ὅτι εὐρητε στερεότητα, κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματά σας. Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ λίαν εἰλικρινεῖς.